

червени линии, които напомнят куфическитѣ надписи, и съ жълта яка, обсипана съ цвѣтни камъни и бисери. Задъ първосвещеника се вижда масивниятъ полукръгълъ алтарь, надъ който се издига кивориятъ.

Въ лѣво сцената е допълнена съ фигуритѣ на седемъ момичета, приятелкитѣ на Св. Богородица. Въ живописна група, съ запалени свѣщи въ ржцетѣ у нѣкои отъ тѣхъ, тѣ идатъ задъ родителитѣ на Св. Богородица. Три или четири отъ тѣхъ сж съ обърнати глави. Запълняйки края на нишата, тѣзи фигури сж въ разни пропорции: всички сж неестествено удължени, но първата е съ цѣла глава по-висока отъ последната. Първото момиче е въ зелено облѣкло съ яка, украсена съ бисери, и въ ясно-червена мантия; второто е въ бѣлъ хитонъ съ дълги тѣсни ржави и въ червена горна дреха съ широки кжси ржави и съ бродирана яка; надъ нея има бѣла мантия, метната презъ едното рамо; третото момиче е въ червено облѣкло съ зелена мантия; четвъртото — въ лилаво облѣкло и съ червенъ вуалъ на главата, завързанъ на върха и подшитъ съ бѣло; петото — въ сиво-зелено облѣкло и червена мантия. Облѣклата на дветѣ последни момичета не се виждатъ. По червената тъканъ личатъ само разпрѣснати групи отъ по три бѣли точки.

Симетрично на тази сцена, въ дѣсната половина на нишата, се намира сцената „храненето на Св. Богородица отъ ангела въ Иерусалимския храмъ“. Св. Богородица седи на широка пейка, съ краката върху столче съ две стъпала. Единъ ангелъ, прихвъркналъ отъ лѣво, ѝ подава храна задъ пейката.

Цѣлата сцена е разположена върху фона на една двуетажна стена съ три надстройки. Освенъ общиятъ надписъ: *κ̅ϰ̅ⲉ̅ⲛ̅ⲓ̅ϰ̅ⲉ̅*, надъ съответнитѣ фигури сж написани и имената: *ⲉ̅ⲧ̅ⲏ̅ Ⲓⲟⲗⲕ̅ⲓ̅, ⲉ̅ⲧ̅ⲏ̅ Ⲓⲏⲓⲗ, ⲡ̅ⲣⲟⲩⲟ̅ Ⲓⲁⲭⲁⲣⲏⲁ, ⲁⲣⲭⲓⲗⲓⲗ Ⲓⲁⲕⲣⲓⲗ, ⲓ̅ⲣ̅ ⲉ̅ϣ̅*. Надъ алтаря — *ⲉ̅ⲧ̅ⲏ̅ ⲉ̅ⲧ̅ⲏ̅*. Въ дѣсно отъ фигурата на първосвещеника, върху апси-

rappelant les inscriptions couphites et un col jaune rehaussé de pierreries et de perles. Derrière le grand prêtre se dresse la masse semi-circulaire de l'autel, surmonté du *ciborium*.

A gauche, la scène est complétée par les sept vierges, compagnes de Marie. Leur groupe pittoresque (quelques-unes portent des cierges allumés) suit les parents de la Vierge. Trois ou quatre d'entre elles tournent la tête. Remplissant l'angle de la niche, ces figures sont de dimensions différentes. Avec un souci médiocre du réalisme le peintre a inégalement allongé leur taille, et la première dépasse de toute la tête la plus éloignée. La première vierge est en robe verte, avec un col brodé de perles, et en manteau rouge vif; la deuxième est vêtue d'un *chiton* blanc à manches longues et étroites, d'un vêtement rouge à larges manches courtes et à col brodé, enfin d'un manteau blanc rejeté sur une épaule; la troisième est en rouge et porte un manteau vert; la quatrième est en lilas; sur sa tête est jeté un voile rouge doublé de blanc, noué sur le sommet de la tête; la cinquième est en robe gris-vert et en manteau rouge. Les vêtements des deux dernières ne sont pas discernables. Les étoffes rouges sont parsemées de points blancs groupés 3 par 3.

La partie droite de la niche qui fait face symétriquement au groupe des vierges représente Marie dans le temple, nourrie par un ange. La Vierge est assise sur un large banc, les pieds posés sur un tabouret à deux étages. L'ange, volant vers elle de la gauche, lui offre quelque chose à manger.

Toute la scène a pour fond une haute muraille à deux étages, et trois édifices qui la dépassent. Outre l'inscription générale (*κ̅ϰ̅ⲉ̅ⲛ̅ⲓ̅ϰ̅ⲉ̅*), au-dessus de certaines figures est indiqué le nom correspondant: *ⲉ̅ⲧ̅ⲏ̅ Ⲓⲟⲗⲕ̅ⲓ̅, ⲉ̅ⲧ̅ⲏ̅ Ⲓⲏⲓⲗ, ⲡ̅ⲣⲟⲩⲟ̅ Ⲓⲁⲭⲁⲣⲏⲁ, ⲁⲣⲭⲓⲗⲓⲗ Ⲓⲁⲕⲣⲓⲗ, ⲓ̅ⲣ̅ ⲉ̅ϣ̅*. Au-dessus de l'hémicycle de l'autel: *ⲉ̅ⲧ̅ⲏ̅ ⲉ̅ⲧ̅ⲏ̅*. A droite du grand prêtre,